

kyndiges Dnsker, og at den er mishlyttet faaledes, at jeg ikke troer, Noget mere er tilfreds med den. Der nedlagdes en meget alvorlig Protest imod al den Hestekyndighed, som dengang skaffede os denne Lov; vi gik endog saa vidt, at vi sagde: Det forekommer os, at I see eders Sag noget eensidigt og ikke see den fra Statens Side; men de fik den dog sat igjennem, de fik en Talsmand, som troede paa den og havde stort Talent, og ved hans store Talent og Regjeringens velvillige Indflydelse og Tilstemning fik de sat den Lov igjennem, som de Fleste af dem, der nu ere under dens Indflydelse, kalde den sletteste Lov i hele Landet. (En Stemme: Det er vist!) Ja, det er vist; det er mig meget kjært at høre det. Vi have her at gjøre med en Understøttelseslov for Dyreavl i det Hele, og derfor troer jeg, det ikke er uvigtigt at gjøre opmærksom paa, at vi have havt Statsheste som fornemste Dyr, men desforuden have vi havt Statshyre og Statshøer, Statsvædere og Statsfaar, Statsorner og Statsviin; jo vi have havt Statsfasaner og Statshøns. Der er ikke den Art Statshyr, uden at vi, det jeg troer, have havt dem, men det er lidt efter lidt gaaet bort Altsammen, fordi man kom til den Erkjendelse, at det ikke havde nogen virkelig Betydning, at det var ganske andre Motiver, ganske andre Bevægelsesgrunde, for at tale Dansk — det gjør jeg, idet jeg faaer Die paa det ærebe Medlem (Kofod) — der skulde bringe Folk til at virke forstandigt i disse Retninger. Det, som gjælder om Statshøns, Faar, Sviin og Fasaner, det gjælder i Grunden ogsaa om Statsheste, og derfor er jeg ganske enig med det ærebe Medlem fra Maribo, (Stemmer: Mariager!), ja, om Forladelse, fra Mariager (N. Hage), som siger accurat det Modsatte af, hvad det ærebe Medlem fra Maribo (Mourad) siger — jeg er enig med ham i, at det i sig selv ikke er forstandigt at give sig af dermed. Men saa skal jeg atter træde over til den ærebe Ministers Side og indrynne, at vi her staae under saadanne Forhold, at vi maae drive Afguderier; det er et Slags Offer, vi bringe paa et hedens Altar, og det maae vi blive ved med en Tid endnu. Der er en Fordom for dette Hestemageri, og den kunne vi ikke frigjøre os fra;

vi maae hjælpe de Folk, som make Heste, lidt paa Veie. Saaledes tager jeg Loven, og saa indrynner jeg med megen Fornøielse, at Ministeren i Virkeligheden har fyldestgjort det Dnske, som var fremført her, og som allerede paa en vis Maade havde gjort sig gjældende, det nemlig at høre Stamstutteriet (Stemmer: Nei Landstutteriet!), jeg beder om Forladelse, det er Landstutteriet, Stamstutteriet har han ikke høvet. Jeg vilde ønske, at det ærebe Medlem, der talte sidst, havde udtalt sig for Stamstutteriet istedetfor mod at ophæve Landstutteriet. Jeg skal give ham fuldkommen Ret, naar han siger: Dersom vor Bestræbelse gaaer ud paa at forvædle Hesteracerne i Landet, saa er den Veie, denne Lov betræder, aldeles intetfigende; den fører til slet Intet, og den kan og vil sandsynligviis i Aarenes Løb føre til det Modsatte af det, den tilsigter, af den ganske simple Grund, at, saavidt jeg kan skjønne, er den Erfaring nu gjort af Alle, at det, vi egentlig kalde de forvædlede Heste, ikke er de Heste, der betale sig bedst her i Landet. Jeg gjenkalder i Alles Erindring, hvad jeg tidligere har havt den Ære at sige, at naar vi ved Hesteavlsindustrien skulle dømme om en Hests Priis, saa er Spørgsmaalet ikke alene om denne Hests hele Priis, Bruttopriis, men der er Spørgsmaal om Forskjellen mellem, hvad Hesten koster solgt og hvad den har kostet at bringe tilveie. Har jeg en Hesterace, som, bragt til det andet Aar, giver et stikkelig brugbart Dyr i dagligt Arbeide ved Hjemmet, saa at den der kan erhverve sin Føde selv, saa er dens Udgiftsværdi allerede bestemt, saa koster den ikke mere. Sælger jeg altsaa en Hest, naar den er 4—5 Aar gammel, for en taalelig Priis, og afdrager kun 2 Aars Føde for den, saa faaer jeg en ikke ringe Forskjel mellem Salgsværdien og Udgiften. Man huske paa, at i det første Aar, et Føl lever, tærer Moderen vel noget mere, men dog ikke saa meget som to Dyr; det er først i det andet Aar, Føllet tærer, og da kan den endnu fødes temmelig billigt. Naar jeg derimod gaaer løs paa at opdrætte Raceheste, hvis hele Udvikling skal være fri, hvor Skjønhedsformerne bethyde mange Gange mere end de virkelige Egenstaber, saa kan jeg ikke bruge Hesten paa den samme Maade, saa maa jeg i Almindelighed regne paa